РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВЛАДА

НАЦРТ

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КОНЦЕСИЈАМА

Бања Лука, новембар 2019. године

Нацрт

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КОНЦЕСИЈАМА

Члан 1.

У Закону о концесијама („Службени гласник Републике Српске“, бр. 59/13 и 16/18) у члану 5. у ставу 1. тачка б) мијења се и гласи:

„б) концесионар је привредно друштво и, изузетно, јавна установа којој, у функцији обављања дјелатности од општег интереса због којег је основана, може бити додијељена и нека од концесија прописана овим законом,“.

Члан 2.

У члану 6. у ставу 1. у тачки в) ријечи: „инсталиране снаге веће од 250 kW“ бришу се.

У тачки ј) ријеч: „природног“ и запета бришу се.

Члан 3.

Члан 12. мијења се и гласи:

„(1) Надлежни орган, у складу са Документом о политици и другим стратешким и развојним документима за поједине привредне области, предлаже доношење одлуке о покретању поступка додјеле концесије.

(2) Ако су за предмет концесије надлежна два или више органа, приједлог одлуке подноси орган у чијој је претежној надлежности предмет концесије, уз претходно прибављену сагласност другог органа.

(3) Уз приједлог одлуке из става 1. овог члана прилаже се извод из расположиве просторно-планске документације, доказ о стању у јавним евиденцијама о непокретностима и записник о посјети локацији, а по потреби и записник са одржане јавне консултације у јединици локалне самоуправе на чијој територији ће се обављати концесиона дјелатност.

(4) Прије предлагања одлуке из става 1. овог члана, надлежни органи врше консултације и прибављају мишљења органа, јавних предузећа и других институција у чијој надлежности је издавање одобрења, дозвола и сагласности потребних за реализацију предмета концесије, а за концесије за чију додјелу је надлежна Влада прибавља се и мишљење јединице локалне самоуправе на чијој територији ће се обављати концесиона дјелатност.

(5) Ако је непокретност на којој ће се обављати привредна дјелатност за коју се планира дати концесија у својини Републике или јединице локалне самоуправе, прибавља се и мишљење Правобранилаштва Републике Српске.

(6) Рок за достављање мишљења из ст. 4. и 5. овог члана не може бити дужи од 90 дана од дана пријема захтјева за давање мишљења.

(7) Ако је једно или више мишљења из ст. 4. и 5. овог члана негативно, надлежни орган не предлаже покретање поступка из става 1. овог члана ако су разлози за негативно мишљење неотклоњиви.

(8) Одлуку из става 1. овог члана доноси Влада, односно скупштина јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: концендент) и она се објављује у ’Службеном гласнику Републике Српске’.“

Члан 4.

У члану 13. у ставу 1. у тачки б) послије ријечи: „студију“ додаје се запета и ријечи: „која чини саставни дио понуде“.

Став 3. мијења се и гласи:

„(3) За израду студије из става 1. овог члана ангажује се референтно, домаће или страно, привредно друштво или друго правно лице.“

Став 6. мијења се и гласи:

„(6) Ако надлежни орган израђује студију, доставља је Комисији за концесије, која доноси рјешење о давању сагласности у року од 30 дана од дана пријема захтјева.“

Члан 5.

У члану 25. став 4. мијења се и гласи:

„(4) Поступак додјеле концесије на основу иницијативе заинтересованог лица спроводи се у складу са чланом 12, чланом 13. став 1. тачка б) и ст. 2, 3, 4. и 5. и чл. 14. до 24. Закона.“

Став 6. брише се.

Досадашњи ст. 7, 8. и 9. постају ст. 6, 7. и 8.

У досадашњем ставу 7. који постаје став 6. ријечи: „ставом 6. овог члана“ замјењују се ријечима: „ставом 4. овог члана“.

Члан 6.

Члан 26. мијења се и гласи:

„(1) Изузетно, без спровођења поступка додјеле концесије путем јавног позива у складу са овим законом, концесија се може додијелити уз сходну примјену члана 12. овог закона, на основу понуде у преговарачком поступку, у случају:

а) понуде јавног предузећа које обавља дјелатност од општег интереса, а која је предмет концесије или понуде јавне установе којој, у функцији обављања дјелатности од општег интереса због којег је основана, може бити додијељена концесија из члана 6. овог закона,

б) понуде правног лица које је извршило истраживање минералне сировине на основу уговора о концесији или одобрења за истраживање, а чија укупна вриједност истражних радова прелази 5.000.000 КМ,

в) спровођења закључених споразума Владе, који се односе на реализацију предмета концесије из члана 6. овог закона и

г) повећања инсталисане снаге изграђеног постројења за које прије ступања на снагу овог закона није било потребно прибавити концесију.

(2) Путем преговарачког поступка може се закључити анекс уговора о концесији,
у случају:

а) понуде концесионара за продужење рока на који је концесија додијељена и

б) понуде концесионара за експлоатацију утврђених резерви минералне сировине, које се налазе ван простора на коме је концесија додијељена, а које чине неодвојиву цјелину са минералном сировином која је предмет уговора о концесији.

(3) Анексом уговора из става 2. овог члана дефинишу се услови под којим се реализује уговор о концесији.

(4) Додјела концесије из става 1. тачка в) овог члана је у искључивој надлежности Владе.“

Члан 7.

У члану 27. став 3. брише се.

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 3. и 4.

Члан 8.

У члану 28. послије става 3. додају се нови ст. 4. и 5. који гласе:

„(4) Приликом одлучивања о понуди концесионара за продужење рока цијени се извршење уговорених обавеза од стране концесионара, а нарочито плаћање концесионе накнаде, пореских и других обавеза, степен поврата инвестиције и други услови битни за оцјену захтјева.

(5) Концесионар може понуду за продужење рока на који је концесија додијељена доставити надлежном органу најраније 24 мјесеца прије истека рока трајања концесије.“

Члан 9.

У члану 31. у ставу 1. ријечи у загради: „(предмет концесије, процијењена вриједност инвестиције, трајање концесије, очекивана корист и другим техничким, еколошким, економским и социолошким параметрима)“ бришу се.

Члан 10.

Члан 37. мијења се и гласи:

„(1) Ако је Република Српска носилац права својине на неопокретности на којој ће се обављати дјелатност за коју се планира дати концесија, концендент лицу којем је додијељена концесија додјељује непокретност на коришћење у периоду трајања концесије, у обиму који је нужан за извршење концесије.

(2) Ако је за извршење концесије нужно и право службености (изградња приступних путева, право пролаза, полагање цјевовода, полагање каблова и друго), концендент ће, ако се ради о земљишту у својини Републике Српске, концесионару одобрити право службености, у складу са прописима којима се уређује ова област.

(3) Ако Република Српска није носилац права својине на непокретности на којој ће се обављати дјелатност за коју се планира дати концесија, будући концесионар дужан је уредити имовинско-правне односе на тој непокретности или се спроводи поступак експропријације, у складу са прописима којима се уређује ова област.“

Члан 11.

У члану 67. у ставу 1. ријечи: „у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона“ замјењују се ријечима: „ до краја 2020. године“.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:
Датум:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
НАЦРТА ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О КОНЦЕСИЈАМА

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о измјенама и допунама Закона о концесијама садржан је у Амандману XXXII на члан 68. т. 6. и 8. Устава Републике Српске, према којима Република уређује и обезбјеђује својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине, правни положај предузећа и других организација, њихових удружења и комора, основне циљеве и правце привредног, научног и технолошког развоја, као и у члану 59. став 2. Устава Републике Српске, којим је прописано да се законом уређује заштита, коришћење, унапређивање и управљање добрима од општег интереса, ради плаћања накнаде за коришћење добара од општег интереса и градског грађевинског земљишта.

II УСКЛАЂЕНОСТ СА УСТАВОМ, ПРАВНИМ СИСТЕМОМ И ПРАВИЛИМА НОРМАТИВНОПРАВНЕ ТЕХНИКЕ

Према Мишљењу Републичког секретаријата за законодавство број: 22.03-020-3592/19 од 24. октобра 2019. године, уставни основ за доношење овог закона садржан је у Амандману XXXII на члан 68. т. 6. и 8. Устава Републике Српске, према којима Република, између осталог, уређује и обезбјеђује својинске и облигационе односе, заштиту свих облика својине, правни положај предузећа и других организација, основне циљеве и правце привредног развоја, као и политику и мјере за усмјеравање развоја. Такође, чланом 59. Устава Републике Српске прописано је да се законом уређује заштита, коришћење, унапређење и управљање добрима од општег инетереса, као и плаћање накнаде за њихово коришћење. Поред наведеног, према члану 70. Устава Републике Српске Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте.

Закон о концесијама налази се у Програму рада Народне скупштине Републике Српске за 2019. годину, а разлози за његово доношење садржани су у потреби потпунијег и прецизнијег прописивања појединих одредаба ради лакшег тумачења и примјене у пракси.

Овим законом проширена је дефиниција концесионара, тако да поред привредног друштва концесионар може бити и јавна установа. Јавне установе оснивају се у циљу обављања дјелатности од општег интереса, а поједине од њих, у функцији обављања тих дјелатности, користе предмете концесије који се могу користити само на основу уговора о концесији. С тим у вези, предложено је рјешење да се јавној установи у ту сврху може додијелити концесија.

Прецизније је уређена одредба којом се прописује преговарачки поступак, тако да се, поред већ прописаних, концесија у овој врсти поступка може додијелити на основу понуде правног лица које је извршило истраживање минералне сировине у складу са уговором о концесији или одобрења за истраживање, а чија укупна вриједност истражних радова прелази 5.000.000 КМ, као и за повећање инсталисане снаге изграђеног постројења за које до сада није било потребно закључити уговор о концесији.

Поред наведеног, путем преговарачког поступка може се закључити анекс уговора о концесији у случају продужења рока концесије, ако су испуњени прописани

услови и у случају понуде концесионара за експлоатацију утврђених резерви минералне сировине које се налазе ван простора на коме је концесија додијељена, а које чине неодвојиву цјелину са минералном сировином која је предмет уговора о концесији.

Овим нацртом допуњава се и одредба којом се уређује продужење уговора о концесији. Имајући у виду досадашња искуства у пракси, прописан је рок за подношење захтјева за продужење уговора о концесији, тако да концесионар може поднијети овај захтјев најраније 24 мјесеца прије истека рока трајања концесије, а с тим у вези, прописани су и услови на основу којих се врши оцјена овог захтјева.

Овај секретаријат упутио је одређене сугестије које су се односиле на побољшање текста Закона, те на усклађивање са Правилима за израду закона и других прописа Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 24/14), које је обрађивач у цјелости прихватио и у уградио у текст Закона.

Будући да је Републички секретаријат за законодавство утврдио да је овај нацрт усклађен са Уставом, правним системом Републике и Правилима за израду закона и других прописа Републике Српске, мишљења смо да се Нацрт закона о измјенама и допунама Закона о концесијама може упутити даље на разматрање.

III УСКЛАЂЕНОСТ СА ПРАВНИМ ПОРЕТКОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Према Мишљењу Министарства за европске интеграције и међународну сарадњу
број: 17.03-020-3626/19 од 25. октобра 2019. године, а након увида у прописе Европске уније и анализе одредаба Нацрта закона о измјенама и допунама Закона о концесијама, није установљено да постоје релевантни извори права ЕУ који уређују материју достављеног нацрта, због чега у Изјави о усклађености стоји ознака „непримјењиво“.

Напомињемо да је у Европској унији област концесија и јавних набавки регулисана сљедећим директивама: Директива 2014/23/EU Европског парламента и Савјета од 26. фебруара 2014. године о додјели уговорâ о концесији[1], Директива 2014/24/EU Европског парламента и Савјета од 26. фебруара 2014. године о јавној набавци и о стављању ван снаге Директиве 2004/18/ЕС[2] и Директива 2014/25/EU Европског парламента и Савјета од 26. фебруара 2014. године којом се регулишу јавни уговори у комуналном сектору – вода, енергија, транспорт и поштанске услуге и стављању ван снаге Директиве 2004/17/ЕС[3].

У циљу усклађивања са правом Европске уније и испуњавања обавеза које произилазе из ССП[4] сугеришемо обрађивачу да приликом даљег нормирања предметне материје узме у обзир наведене директиве.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о концесијама („Службени гласник Републике Српске“, бр. 59/13 и 16/18) у примјени је од 2013. године. Законом се уређују услови, начин и поступци додјеле концесија, уговор о концесији, трајање концесије, концесиона накнада, престанак

[1] Directive 2014/23/EU of the European Parliament and of the Council of 26 February 2014 on the award of concession Contracts.
[2] Directive 2014/24/EU of the European Parliament and of the Council of 26 February 2014 on public procurement and repealing Directive 2004/18/EC.
[3] Directive 2014/25/EU of the European Parliament and of the Council of 26 February 2014 on procurement by entities operating in the water, energy, transport and postal services sectors and repealing Directive 2004/17/EC.
[4] Споразум о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица с једне стране, и Босне и Херцеговине с друге стране („Службени гласник БиХ – Међународни уговори“, број 10/08).

концесије, политика додјеле концесија, институционални оквир, те друга питања у вези са концесијама. Измјене и допуне Закона о концесијама вршене су 2018. године у дијелу којим се уређује питање концесионе накнаде.

Разлози за доношење овог закона произилазе из потребе да се поједина рјешења прецизније дефинишу и, с тим у вези, отклоне одређени недостаци у важећем Закону о концесијама који су уочени током његове примјене. У том смислу прецизиније се дефинишу претходне активности надлежних органа (министарстава) и свих других органа, јавних предузећа и институција надлежних за издавање одобрења, дозвола и сагласности потребних за реализацију предмета концесије, укључујући и мишљење јединице локалне самоуправе на чијој територији ће се обављати концесиона дјелатност, за концесије које додјељује Влада. Такође, прецизирају се поједине одредбе у циљу унапређења процеса додјеле концесија и квалитетног испуњења уговора о концесији.

V ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Чланом 1. врше се одређене измјене и допуне у члану 5. став 1. тачка б) Закона, које се односе на проширење дефиниције концесионара. Важећом нормом Закона концесионар се дефинише као привредно друштво основано у складу са прописима Републике Српске са којим се закључује уговор о концесији. На простору Републике послује одређени број субјеката основаних као јавне установе, у складу са прописима о јавним службама. Поједине јавне установе имају потребу да, због обављања дјелатности због које су основане, обављају и неке дјелатности из члана 6. Закона које чине предмет концесије. Тако нпр. бање које при обављању дјелатности користе минералне ресурсе (термалне и термоминералне воде), који се према прописима о рударству могу користити само на основу закљученог уговора о концесији, те је било потребно допунити појам концесионара.

Чланом 2. врше се одређене измјене и допуне у члану 6. став 1. важећег Закона, а односе се на питања предмета концесије. Тако се у наведеном ставу у тачки в) предлаже враћање енергетских објеката инсталисане снаге до 250 kW у предмет концесије.

У досадашњој примјени Закона о концесијама утврђено је низ проблема у реализацији ових пројекта (изузетно повећан интерес за изградњу наведених малих хидроелектрана и њихова изградња на локацијама на којима је могућа изградња објеката са много већом инсталисаном снагом, а све у циљу избјегавања поступка додјеле концесије и плаћања концесионе накнаде; недовољно познавање ове области од стручних служби у локалним заједницама које издају дозволе за изградњу; рјешавање имовинских односа на земљишту у власништву Републике Српске и друго), због чега је одлучено да се наведени објекти врате у концесиони однос. Што се тиче тачке ј) предмет концесије могу бити само објекти у заштићеним подручјима, па се стога из наведене одредбе брише ријеч: „природног“. С друге стране, тачком п) истог члана обухваћен је предмет концесије у заштићеним подручјима.

Чланом 3. мијења се члан 12. Закона којим се прецизније уређује питање спровођења претходних радњи прије покретања поступка додјеле концесије од надлежног органа. У том смислу врше се, по потреби, јавне консултације у јединици локалне самоуправе, посјете локацији гдје се намјерава обављати концесиона дјелатност, прибављају мишљења органа, јавних предузећа и других институција у чијој надлежности је издавање одобрења, дозвола и сагласности потребних за реализацију предмета концесије, уз одређивање рока за доставу тих мишљења. Надаље, јасно се дефинише да у случају добијања једног или више негативних мишљења

надлежни орган неће предлагати покретање поступка додјеле концесије, ако су разлози за негативно мишљење неотклоњиви.

Чланом 4. допуњава се члан 13. став 1. тачка б) којом се прецизира да ће студија коју израђује понуђач бити саставни дио понуде, коју у склопу исте цијени Комисија за концесије, што подразумијева да у поступку вредновања и прихватања понуде одређеног понуђача прихвата и студију. Такође, прецизира се одредба става 3. на начин да студију економске оправданости израђује референтна институција и у случају када се јавним позивом захтијева од понуђача да достави студију. Надаље, ставом 6. се прецизира да Комисија за концесије доноси рјешење о давању сагласности уколико студију израђује надлежни орган,

Чланом 5. прецизирана је сходна примјена одредаба Закона на поступак додјеле концесије на основу иницијативе заинтересованог лица, као и међусобно техничко усклађивање ставова у наведеном члану.

Чланом 6. прецизира се оквир за поступање надлежних органа код додјеле концесије у преговарачком поступку. Поред постојећих, као разлог за примјену овог поступка додјеле концесије предлаже се поступак у случају понуде правног лица које је извршило истраживање минералне сировине на основу уговора о концесији или одобрења за истраживање, а чија укупна вриједност истражних радова прелази 5.000.000 КМ. То се односи на угаљ, угљоводонике и остале природне гасове, уљне шкриљце, радиоактивну руду и геотермалне ресурсе. Такође, путем овог поступка уговор о концесији може се анексирати у случају продужења рока концесије, уз испуњење одређених услова и у случају понуде концесионара за експлоатацију утврђених резерви минералне сировине које се налазе ван простора на коме је концесија додијељена, а које чине неодвојиву цјелину са минералном сировином која је предмет уговора о концесији.

Чланом 7. врши се међусобно усклађивање са чланом 3. овог закона.

Чланом 8. додатно се уређује питање продужења уговора о концесији. Ова одредба, на основу досадашњих искустава, има за циљ да спријечи злоупотребе концесионара с обзиром на то да је важећим Законом била поднормирана. Стога је било потребно одредити рок за подношење захтјева за продужење уговора о концесији, те прецизирати разлоге који се цијене приликом оцјене захтјева за продужење концесионог периода.

Чланом 9. врши се међусобно усклађивање одредаба Закона.

Чланом 10. врши се измјена члана 37. важећег Закона, којим је нормирано питање рјешавања имовинско-правних односа на локацији гдје је планирано обављање концесионе дјелатности. Ово је једно од питања из праксе која су до сада рјешавана уговором о концесији или одлукама концендента када је у питању успостављање права службености на непокретностима у својини Републике Српске. Када је у питању рјешавање имовинско-правних односа, посебно је обрађен начин рјешавања имовинских односа на непокретностима у својини Републике Српске и случајеви када Република Српска није носилац права својине. На све ситуације предвиђене овим чланом одговарајуће се примјењују одредбе посебних прописа.

Чланом 11. продужен је рок привредним друштвима која у обављању дјелатности користе јавна добра, природна богатства и друга добра од општег интереса, а немају закључен уговор о концесији, да до краја 2020. године поднесу захтјев за додјелу концесије.

Чланом 12. уређује се ступање на снагу овог закона.

VI ПРОЦЈЕНА УТИЦАЈА ЗАКОНА, ДРУГИХ ПРОПИСА И ОПШТИХ АКАТА НА УВОЂЕЊЕ НОВИХ, ИЗМЈЕНУ ИЛИ УКИДАЊЕ ПОСТОЈЕЋИХ

ФОРМАЛНОСТИ КОЈЕ ОПТЕРЕЋУЈУ ПРИВРЕДНО ПОСЛОВАЊЕ

Увидом у спроведени процес методологије кратке процјене утицаја прописа на Нацрт закона о измјенама и допунама Закона о концесијама, Министарство привреде и предузетништва у Мишљењу број: 18.06-020-3591/19 од 24. октобра 2019. године констатује да је:

- Нацрт закона планиран Програмом рада Владе и Народне скупштине Републике Српске за 2019. годину.
- Обрађивач правилно анализирао постојеће стање и дефинисао проблем у Обрасцу о спровођењу скраћеног ПУП-а, те да је проблем саставни дио „Разлога за доношење или измјену и/или допуну закона“.
- Обрађивач правилно дефинисао циљеве који се желе постићи законом.

У погледу процеса консултација, обрађивач наводи да је у току израде Нацрта закона обавио састанке и консултације са више институција, и то: министарствима која у оквиру своје надлежности имају и додјелу концесија, Републичком управом за имовинско-правне и геодетске послове, Комисијом за концесије Републике Српске, те Правобранилаштвом Републике Српске. Обрађивач такође наводи да је Преднацрт овог закона објављен на интернет страници Министарства енергетике и рударства, те да су оправдане примједбе и сугестије, које су добијене током израде овог нацрта, унесене у законски текст.

Код утврђивања опција за рјешавање проблема, обрађивач наводи да је регулаторна промјена једина опција за рјешавање проблема и остварење циљева.

У вези са утицајем на пословно окружење, обрађивач је навео да ће се измјенама и допунама овог закона позитивно утицати на пословно окружење. Овај позитиван утицај се превасходно односи на пословање јавних установа, које поред основних дјелатности имају потребу да обављају и послове који представљају предмет концесије. Наиме, Нацртом овог закона омогућено је да наведене установе заузму правни положај концесионара, те легално послују и користе минералне ресурсе у складу са законским прописима. Све до доношења предметних измјена и допуна ове јавне установе (овдје се прије свега мисли на бањске објекте) биле су у позицији да своје пословање обављају супротно важећим прописима којима су регулисана питања од значаја за остваривање концесија. Међутим, поред ових позитивних утицаја, обрађивач наводи да би предметне измјене и допуне могле, у мањој мјери, негативно да се одразе на трошкове пословања будућих инвеститора који планирају грађење енергетских објеката инсталисане снаге до 250 kW. Разлог томе је што се сада и за ове објекте предвиђа обавеза плаћања концесионе накнаде и обавеза учешћа у поступку додјеле концесија. Предметне измјене и допуне немају ретроактивно дејство на концесионаре који су већ по важећем закону подигли објекте инсталисане снаге до 250 kW.

Што се тиче утицаја на јавне буџете, обрађивач наводи да ће Нацрт закона имати позитиван утицај на јавне буџете, јер ће уплате средстава по основу концесионе накнаде која се плаћа за изградњу и коришћење објеката инсталисане снаге до 250 kW директно утицати на републички буџет и буџете јединица локалне самоуправе.

У вези са социјалним утицајима и утицајем на животну средину, обрађивач наводи да Нацрт закона неће имати нити социјални утицај, нити утицај на животну средину зато што су предметне измјене и допуне процесне природе.

Овим нацртом не дефинишу се нове формалности, нити се предвиђа укидање и/или измјена постојећих формалности.

Министарство привреде и предузетништва утврдило је да је обрађивач, приликом примјене скраћеног процеса процјене утицаја прописа, поступио у складу с

методологијом прописаном у т. VI и VIII Одлуке о спровођењу процеса процјене утицаја
прописа у поступку израде прописа.

VII УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ И КОНСУЛТАЦИЈЕ У ИЗРАДИ ЗАКОНА

У складу са Смјерницама за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске“, бр. 123/08 и 73/12), Преднацрт закона је објављен на интернет страници Министарства енергетике и рударства да би био доступан широј јавности ради давања евентуалних примједаба и коментара. На Преднацрт закона није било примједаба.

Поред тога, у изради овог закона учествовали су представници Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију, Министарства саобраћаја и веза, Министарства трговине и туризма, Министарства финансија, Комисије за концесије и Правобранилаштва Републике Српске.

VIII ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА И ЕКОНОМСКА ОПРАВДАНОСТ ДОНОШЕЊА ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Српске.

ПРИЛОГ

ЗАКОН О КОНЦЕСИЈАМА

(Текст предложених измјена и допуна уграђен у основни текст Закона)

Члан 5.

Поједини појмови који се користе у овом закону имају сљедеће значење:

а) концендент је Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), у име Републике или скупштина јединице локалне самоуправе, у име јединице локалне самоуправе,

б) концесионар је привредно друштво и, изузетно, јавна установа којој, у функцији обављања дјелатности од општег интереса због којег је основана, може бити додијељена и нека од концесија прописана овим законом,

в) надлежни орган је министарство надлежно за поједину област у коју спада предмет концесије за чију додјелу је надлежна Влада, односно градоначелник или начелник општине, за предмет концесије из надлежности јединица локалне самоуправе, у складу са овим законом,

г) понуђач је свако, домаће или страно, правно или физичко лице, конзорцијум два или више уговором повезаних правних лица, који је доставио понуду у поступку додјеле концесије,

д) студија оправданости додјеле концесије је документ о техничкој, финансијској, економској, еколошкој и правној анализи оправданости додјеле концесије (у даљем тексту: студија),

ђ) концесиона накнада је накнада коју плаћа концесионар у складу са уговором који уређује концесију и

е) уговор о концесији је уговор закључен у писаном облику између концендента с једне стране и концесионара као изабраног најповољнијег понуђача с друге стране, а садржи одредбе о међусобним правима и обавезама уговорних страна.

Члан 6.

(1) Предмети концесије у смислу овог закона могу бити:

а) изградња, коришћење и одржавање:

1) путева и припадајућих инфраструктурних објеката,
2) жељезничких пруга, пловних канала и лука,
3) аеродрома;

б) коришћење јавног водног добра:

1) воде за технолошки процес у обављању привредних дјелатности,
2) воде и водног земљишта за коришћење хидроакумулација, купалишта, рибњака,
3) водног земљишта за реализацију неке од привредних дјелатности или за реализацију других предмета концесије у складу са овим законом,
4) за вађење материјала из водотока (шљунка, пијеска, камена) према програму уређења водотока,

в) изградња и коришћење енергетских објеката, изузев енергетских објеката на био-масу и био-гас и соларних постројења са фотонапонским ћелијама на објектима независно од инсталиране снаге;

г) изградња или реконструкција и коришћење нафтовода, гасовода и објеката за складиштење, транспорт и дистрибуцију нафте и гаса;

д) истраживање и експлоатација минералних сировина;

ђ) планирани одстрел дивљачи уз обављање ловне дјелатности и риболов;

е) игре на срећу;

ж) поштанске и телекомуникационе услуге, осим резервисаних поштанских услуга и заједничких и међународних комуникација;

з)путнички и теретни жељезнички саобраћај;

и) јавни превоз у друмском саобраћају;

ј) простори и објекти грађевинског и културно-историјског насљеђа;

к) комуналне дјелатности, осим водоснабдијевања становништва, као и изградња, одржавање и коришћење или реконструкција и модернизација комуналних објеката;

л) дјелатност управљања отпадом;

љ) изградња или реконструкција и модернизација бањских објеката и њихово коришћење;

м) изградња објеката туристичке инфраструктуре;

н) дјелатности у области угоститељства;

њ) пољопривредно земљиште и супраструктуре**;**

о) изградња, коришћење и одржавање спортских објеката**;**

п) обављање дјелатности у заштићеним подручјима као заштићеним природним добрима, те право на изградњу и коришћење објеката потребних за обављање тих дјелатности у складу са посебним прописима.

(2) Осим концесија из става 1. овог члана, предмет концесије може бити коришћење и других добара од општег интереса и пружање јавних услуга, у складу са прописима којима се уређује одређена привредна или друга област.

(3) Концесије из ст. 1. и 2. овог члана не могу се додјељивати на начин и по поступку који није у складу са овим законом.

1. Покретање поступка од стране надлежног органа

Члан 12.

(1) Надлежни орган, у складу са Документом о политици и другим стратешким и развојним документима за поједине привредне области, предлаже доношење одлуке о покретању поступка додјеле концесије.

(2) Ако су за предмет концесије надлежна два или више органа, приједлог одлуке подноси орган у чијој је претежној надлежности предмет концесије, уз претходно прибављену сагласност другог органа.

(3) Уз приједлог одлуке из става 1. овог члана прилаже се извод из расположиве просторно-планске документације, доказ о стању у јавним евиденцијама о непокретностима и записник о посјети локацији, а по потреби и записник са одржане јавне консултације у јединици локалне самоуправе на чијој територији ће се обављати концесиона дјелатност.

(4) Прије предлагања одлуке из става 1. овог члана, надлежни органи врше консултације и прибављају мишљења органа, јавних предузећа и других институција у чијој надлежности је издавање одобрења, дозвола и сагласности потребних за реализацију предмета концесије, а за концесије за чију додјелу је надлежна Влада прибавља се и мишљење јединице локалне самоуправе на чијој територији ће се обављати концесиона дјелатност.

(5) Ако је непокретност на којој ће се обављати привредна дјелатност за коју се планира дати концесија у својини Републике или јединице локалне самоуправе, прибавља се и мишљење Правобранилаштва Републике Српске.

(6) Рок за достављање мишљења из ст. 4. и 5. овог члана не може бити дужи од 90 дана од дана пријема захтјева за давање мишљења.

(7) Ако је једно или више мишљења из ст. 4. и 5. овог члана негативно, надлежни орган не предлаже покретање поступка из става 1. овог члана ако су разлози за негативно мишљење неотклоњиви.

(8) Одлуку из става 1. овог члана доноси Влада, односно скупштина јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: концендент) и она се објављује у „Службеном гласнику Републике Српске".

Члан 13.

(1) Надлежни орган може:

а) да изради студију или

б) да од понуђача у јавном позиву захтијева да изради студију**, која чини саставни дио понуде**.

(2) Студија обавезно садржи елементе прописане Документом о политици.

(3) За израду студије из става 1. овог члана ангажује се референтно, домаће или страно, привредно друштво или друго правно лице.

(4) Привредна друштва или друга правна лица из става 3. овог члана која израђују студије морају испуњавати услове за израду пројектне, односно техничке документације из области која је предмет концесије, у складу са посебним прописима.

(5) Привредна друштва или друга правна лица из става 3. овог члана одговарају за тачност података, техничких рјешења и квалитет израђене студије.

(6) Ако надлежни орган израђује студију, доставља је Комисији за концесије, која доноси рјешење о давању сагласности у року од 30 дана од дана пријема захтјева**.**

(7) Приликом разматрања студије Комисија за концесије може дати приједлоге за измјену и допуну студије које би је учиниле прихватљивом.

2. Иницијатива заинтересованог лица

Члан 25.

(1) Заинтересовано лице може надлежном органу поднијети иницијативу за покретање поступка додјеле концесије, под условом да се та иницијатива не односи на концесију за коју је надлежни орган покренуо поступак додјеле концесије.

(2) Иницијатива из става 1. овог члана садржи прелиминарне податке и информације потребне за процјену постојања јавног интереса, а обавезно:

а) основне податке о подносиоцу иницијативе,

б) опис предмета концесије, локацију, економску оправданост улагања, начин обезбјеђења средстава, обим коришћења, опис услуга и радова и кратак опис идејног рјешења пројекта,

в) извод из просторно-планске документације и доказ о стању у јавним евиденцијама о непокретностима,

г) начин рјешавања имовинских односа и

д) друге елементе зависно од предмета концесије.

(3) Надлежни орган, по потреби, може позвати подносиоца иницијативе да прецизира податке из иницијативе или да достави додатне податке и информације

неопходне за процјену јавног интереса.

(4) Поступак додјеле концесије на основу иницијативе заинтересованог лица
спроводи се у складу са чланом 12, чланом 13. став 1. тачка б) и ст. 2, 3, 4. и 5. и чл. 14.
до 24. Закона.

(5) Ако оцијени да постоји јавни интерес за додјелу концесије, надлежни орган предлаже доношење одлуке о покретању поступка додјеле концесије из члана 12. став 1. овог закона, а у противном обавјештава подносиоца иницијативе да иницијатива није прихваћена.

(6) Подносилац иницијативе за додјелу концесије се писаним путем позива да учествује у поступку покренутом у складу са **ставом 4. овог члана**.

(7) Подносиоцу иницијативе из става 1. овог члана, приликом вредновања понуда додјељује се бонус за понуђено рјешење (технички и економско-финансијски аспект) који износи до 10% од припадајућих бодова по свим критеријумима за вредновање понуда, а идентитет понуђача, постојање и износ бонуса наводе се у јавном позиву.

(8) Комисија за концесије доноси упутство о процјени јавног интереса.

3. Преговарачки поступак

Члан 26.

(1) Изузетно, без спровођења поступка додјеле концесије путем јавног позива у складу са овим законом, концесија се може додијелити уз сходну примјену члана 12. овог закона, на основу понуде у преговарачком поступку, у случају:

а) понуде јавног предузећа које обавља дјелатност од општег интереса, а која је предмет концесије или понуде јавне установе којој, у функцији обављања дјелатности од општег интереса због којег је основана, може бити додијељена концесија из члана 6. овог закона,

б) понуде правног лица које је извршило истраживање минералне сировине на основу уговора о концесији или одобрења за истраживање, а чија укупна вриједност истражних радова прелази 5.000.000 КМ,

в) спровођења закључених споразума Владе, који се односе на реализацију предмета концесије из члана 6. овог закона и

г) повећања инсталисане снаге изграђеног постројења за које прије ступања на снагу овог закона није било потребно прибавити концесију.

(2) Путем преговарачког поступка може се закључити анекс уговора о концесији, у случају:

а) понуде концесионара за продужење рока на који је концесија додијељена и

б) понуде концесионара за експлоатацију утврђених резерви минералне сировине, које се налазе ван простора на коме је концесија додијељена, а које чине неодвојиву цјелину са минералном сировином која је предмет уговора о концесији.

(3) Анексом уговора из става 2. овог члана дефинишу се услови под којим се реализује уговор о концесији.

(4) Додјела концесије из става 1. тачка в) овог члана је у искључивој надлежности Владе.

Члан 27.

(1) У случајевима из члана 26. овог закона поступак додјеле концесије започиње достављањем понуде заинтересованог понуђача за додјелу концесије, са студијом.

(2) Концендент утврђује одлуком минимум техничких, економско-финансијских, правних и других услова, који су обавезујући за надлежни орган који учествује у преговарачком поступку, као и рок за спровођење преговарачког поступка.

(3) Након спроведеног преговарачког поступка, у року од 60 дана, надлежни орган доставља концденту извјештај о преговарачком поступку, приједлог рјешења о додјели концесије и приједлог уговора о концесији.

(4) Комисија за концесије даје претходну сагласност на студију и приједлог уговора о концесији.

Члан 28.

(1) Уговор о концесији закључује се на рок који не може бити дужи од 50 година.

(2) Рок из става 1. овог члана одређује се у зависности од предмета концесије, времена потребног за поврат уложеног капитала и остваривања планиране добити на основу концесионе дјелатности.

(3) Рок на који је додијељена концесија може се продужити у преговарачком поступку, на начин прописан чланом 26. овог закона, али не дуже од рока из става 1. овог члана и под условима из уговора о концесији.

(4) Приликом одлучивања о понуди концесионара за продужење рока цијени се извршење уговорених обавеза од стране концесионара, а нарочито плаћање концесионе накнаде, пореских и других обавеза, степен поврата инвестиције и други услови битни за оцјену захтјева.

(5) Концесионар може понуду за продужење рока на који је концесија додијељена доставити надлежном органу најраније 24 мјесеца прије истека рока трајања концесије.

Члан 31.

(1) Висина концесионе накнаде, као и услови и начин промјене концесионе накнаде, одређују се правилником о критеријумима за одређивање висине концесионе накнаде, који на бази релевантних параметара за односну концесиону област доносе ресорно надлежна министарства за предметне концесије, уз претходно прибављено мишљење Комисије за концесије и сагласност Владе.

(2) Правилником из става 1. овог члана прописује се и врста, висина и начин обезбјеђења гаранција из члана 30. овог закона.

Члан 37.

(1) Ако је Република Српска носилац права својине на неопокретности на којој ће се обављати дјелатност за коју се планира дати концесија, концендент лицу којем је додијељена концесија додјељује непокретност на коришћење у периоду трајања концесије, у обиму који је нужан за извршење концесије.

(2) Ако је за извршење концесије нужно и право службености (изградња приступних путева, право пролаза, полагање цјевовода, полагање каблова и

друго), концендент ће, ако се ради о земљишту у својини Републике Српске, концесионару одобрити право службености, у складу са прописима којима се уређује ова област.

(3) Ако Република Српска није носилац права својине на непокретности на којој ће се обављати дјелатност за коју се планира дати концесија, будући концесионар дужан је уредити имовинско-правне односе на тој непокретности или се спроводи поступак експропријације, у складу са прописима којима се уређује ова област.

Члан 67.

(1) Привредна друштва која у обављању дјелатности користе јавна добра, природна богатства и друга добра од општег интереса, а немају закључен уговор о концесији, дужна су да поднесу понуду за додјелу концесије надлежном органу **до краја 2020. године** ради додјеле концесије, у складу са чланом 26. овог закона.

(2) Надлежни орган је дужан да поступак додјеле концесије оконча у року од годину дана од дана подношења понуде из става 1. овог члана.

(3) Поступци додјеле концесија покренути прије ступања на снагу овог закона окончаће се у складу са одредбама Закона о концесијама („Службени гласник Републике Српске“, бр. 25/02, 91/06 и 92/09).